



DICTATS MITJÀ

01

Estiu, calor

Quan vénen la calor i el sol que uns altres paguen per vindre a buscar ací, nosaltres ens queixem amargament de la sort que ens ha tocat: amb aquesta calor no es pot viure, diem. Ens precipitem a l'aire condicionat, com si no fórem hereus d'incomptables generacions que han viscut sense imaginar tan sols que era possible passar l'estiu sense patir calor. Perquè la calor no és l'equivalent del fred: contra aquest, la humanitat ha hagut de protegir-se d'ençà que va perdre el pèl espés i s'escampà per terres de neu i de gel. En canvi la calor era, quan arribava, un estat natural. Avui ens hem fet tan malcriats que, com sol dir-se, no sé on anirem a parar.

Font: Joan F. Mira, "Estiu, calor", *El Temps* núm. 996, 15-21 de juliol de 2003 (adaptació)

Nombre de mots: 119

Observacions: text assagístic expositiu-argumentatiu; dificultat sobretot amb les esses i els accents